

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรื่อง

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

พ.ศ.2545

ของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
พ.ศ. 2545

หลักการ

เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
จากผู้พักในโรงแรมเป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำไปใช้จ่ายใน
กิจการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้อง
ตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
พ.ศ. 2545

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 53
และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และ^ก
กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2541 ออกราชการตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้
โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง และโดยอนุมัติของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ระยอง เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักใน
โรงแรม พ.ศ. 2545”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บุรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับ^ก
สินจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว

“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม ตาม
กฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นได้เชิงเจ้าสำนักจัดให้
พักอาศัยในโรงแรมเพื่อยู่หรือพักชั่วคราว โดยจะรับสินจ้างหรือไม่ก็ตาม

“ค่าเข้าห้องพัก” หมายความว่า ค่าเข้าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บจาก
ผู้พัก

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วน
จังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

/"พนัก...

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

"องค์การบริหารส่วนจังหวัด" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด ระยะอ่อน

ข้อ 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บได้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 5 ให้ผู้พักในโรงแรมเดียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วน จังหวัดในอัตราอ้อยละหนึ่งของค่าเช่าห้องพัก

ข้อ 6 ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ 5 จากผู้พักไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพัก ในกรณีที่ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมไม่ปฏิบัติตามวาระหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามจำนวนเงิน ค่าธรรมเนียมตามข้อ 5 ร่วมกับผู้พัก

ในกรณีที่ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พัก ตามวาระหนึ่งแล้ว ให้ผู้พักพ้นความรับผิดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมเท่าจำนวน ที่ได้จ่ายไว้แล้วนั้น

ข้อ 7 ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมมีหน้าที่ดังนี้

- (1) ออกหนังสือรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้พัก เพื่อเป็น หลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (2) จัดให้มีการปิดประกาศข้อบัญญัตินี้ไว้โดยเปิดเผยให้ผู้พักทราบ
- (3) จัดทำบัญชีผู้พัก และรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตาม แบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด

ข้อ 8 ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงเรมนำส่งเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามข้อ 6 ณ สำนักงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่ที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนดภายในวันที่ยื่นใบอนุญาตไป พร้อมบัญชีผู้พักและรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามข้อ 7 (3)

ข้อ 9 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้ควบคุมและจัดการโรงเรม ผู้พัก หรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดมาเพื่อตรวจสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ โดยให้เวลาผู้นั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือ

ข้อ 10 แบบพิมพ์ที่ใช้ในการเรียกเก็บและนำส่งค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามแบบที่นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด

ข้อ 11 ผู้พักผู้ได้ไม่เสียค่าธรรมเนียม ตามข้อ 5 ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 12 ผู้ควบคุมและจัดการโรงเรมผู้ได้ไม่เสียค่าธรรมเนียม ตามข้อ 6 ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 13 ผู้ควบคุมและจัดการโรงเรมผู้ได้ไม่นำส่งค่าธรรมเนียมตามข้อ 8 ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 14 ผู้ได้แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อจะไม่เสียค่าธรรมเนียม ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือไม่นำส่งค่าธรรมเนียม ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 15 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เบรียบเที่ยบได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเบรียบเที่ยบ

/เมื่อ...

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เบรียบเทียบ ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่มีการเบรียบเทียบให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

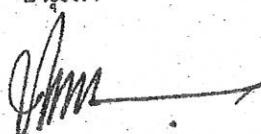
เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด
ข้อ 16 ให้นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยอง เป็นผู้รักษาการตาม
ข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
ประกาศตามวรรคนี้ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่สำนักงานของ
องค์กรบริหารส่วนจังหวัดแล้วสิบห้าวันให้มีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ)
(ลงชื่อ)

(นายไพบูลย์ อุรุนเวสสະเศรษฐี)
นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยอง

อนุมัติ

(นายประพันธ์ ชลวีระวงศ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

ลงนาม

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างแก้ไขข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยอง

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยอง เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัด แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในสาระสำคัญ ดือ เรื่องอัตราค่าธรรมเนียมบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้พักในโรงแรม จ่ายให้แก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด

เหตุผล

เนื่องจากในการประชุมชี้แจงผู้ประกอบการโรงแรมเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมผู้เข้าพักในโรงแรม เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2545 ปรากฏว่า ที่ประชุมผู้ประกอบการมีมติเป็นเอกฉันท์ขอให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยอง ปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บจากอัตราอัตร้อยละหนึ่งของค่าเข้าห้องพักเป็นร้อยละ 0.50 ของค่าเข้าห้องพัก

เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน และเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้พักในโรงแรม จึงเสนอร่างแก้ไขข้อบัญญัติบำรุงองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 เพื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระยองพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองซึ่งตราไว้

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 57 และมาตรา 65
แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 4
พ.ศ. 2541 ออกรตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จังหวัด
ข้อบัญญัตินี้จึงได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วน
จังหวัดระยอง พิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งตราไว้
เพิ่มเติม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้พักในโรงแรม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

ข้อ 2 ขอให้ยกเลิกความในข้อ 5 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้พักในโรงแรม พ.ศ.
2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ข้อ 5 ให้ผู้พักในโรงแรมเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดใน
อัตราอย่างละ 0.50 ของค่าเข้าห้องพัก ”

ข้อ 3 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เป็นผู้รักษาการตาม
ข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ)
(ลงชื่อ)

(นายพินัย อุดมเวสสະเศรษฐ)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระยอง

เรื่อง

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

จากผู้พักในโรงแรม

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระยอง

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดของ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดของ จากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 ให้
ถูกต้องสอดรับกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และคำพิพากษากล่าวป กครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ
ที่ 0.40/2547 คดีหมายเลขแดงที่ 0.34/2549

เหตุผล

ด้วยกฎหมายว่าด้วยโรงแรมฉบับปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547
ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงแรมที่บัญญัติไว้เดิมทั้งหมด และให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับล่วงแทน โดย
ได้บัญญัติจำนำด้วย “โรงแรม” “ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม” “ผู้จัดการ” และ “ผู้พัก” ขึ้นใหม่ แทนคำ
จำนำด้วยที่บัญญัติไว้เดิม ในพระราชบัญญัติโรงแรมที่ถูกยกเลิกไป ประกอบกับศาลป กครองสูงสุดได้มีคำ
พิพากษาเพิกถอนกฎหมายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุง
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมที่กำหนดให้เข้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ
เรียกผู้ควบคุมและผู้จัดการ โรงแรม ผู้พักและผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หลักฐานอื่นใดมาเพื่อ
ตรวจสอบ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดของ จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด
ของ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 ให้
ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมและให้สอดคล้องตามคำพิพากษากล่าวป กครองสูงสุด จึงจำเป็นต้องตรา
ข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 และมาตรา 65 มาตรา 70 และมาตรา 71
แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546
องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดระยอง และผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง ดังค่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เรื่อง การเรียกเก็บ
ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดระยอง เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้
ความค่อไปนี้แทน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใด โดยมีค่าตอบแทนทั้งนี้ไม่วุฒิ

(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการโรงแรม” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ค่าเช่าห้องพัก” หมายความว่า ค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บจากผู้พักและให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ซึ่งอาจคำนวณเป็นเงินได้

/ค่าธรรมเนียม...

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้ที่พักในโรงแรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุของเรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ 5 จากผู้พักในโรงแรมไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพัก”

“ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามจำนวนเงินค่าธรรมเนียมตามข้อ 5 ร่วมกับผู้พัก”

“ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พักตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้พักพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมเท่าจำนวนที่ได้จ่ายไว้แล้วนั้น”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 7 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุของเรื่อง การเรียกเก็บชำระค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 7 ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ มีหน้าที่ดังนี้

(1) ออกหนังสือรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้พัก เพื่อเป็นหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) จัดให้มีการปิดประกาศข้อบัญญัตินี้ไว้โดยปิดเผยแพร่ ณ สถานประกอบการและแจ้งให้ผู้พักทราบ

(3) จัดทำบัญชีผู้พักและรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด”

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในข้อ 8 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุของเรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 8 ให้ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมและผู้จัดการ นำส่งเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตาม
ข้อ 6 ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสถานที่ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศ
กำหนดภายในวันที่สิบของเดือนตั้งไป พร้อมบัญชีผู้พักและรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตาม
ข้อ 7(3)”

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในข้อ 9 แห่งข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัดระบุ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 9 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจาก
ผู้พักในโรงแรม ให้พนักงานเข้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากผู้
ประกอบธุรกิจ โรงแรมและผู้จัดการในกรณีที่ไม่ยืนแบบรายการค่าธรรมเนียมพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม^{ภัย}
ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 8 หรือชำระค่าธรรมเนียมไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อพิพาทดำรงให้ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป”

ข้อ 8 ให้ยกเลิกความใน ข้อ 12 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 12 ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมและผู้จัดการผู้ใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม
ข้อ 6 ต้องระหว่างโทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในข้อ 13 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 13 ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมและผู้จัดการผู้ใดไม่นำส่งค่าธรรมเนียมตาม
ข้อ 8 ต้องระหว่างโทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อ 10 การได้รับเงินโดยชอบด้วยกฎหมายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุ
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545
ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 28 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

Vc: Nui:

(นายปิยะ พีตุเตชะ)

(นายพลวัต ชayanuwach)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุ

ผู้ราชการจังหวัดระบุ

ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
ว่าด้วย การเปรียบเทียบปรับตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จากผู้เข้าพักในโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๔ และแก้ไข^{เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๒}

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๔<sup>นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จึงยกเลิกระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้เข้าพักโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๔ และแก้ไข^{เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๒} และออกระเบียบใหม่ไว้ดังต่อไปนี้</sup>

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ว่าด้วย การเปรียบเทียบปรับ
ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จากผู้เข้าพักในโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๔ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ขัตตราเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเบียบเทียบปรับแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๒

(นายชรุวัฒน์ สุนาราเวชพงษ์)
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รักษาการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

บัญชีกำหนดโทษปรับตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้พักในโรงแรม
พุทธศักราช ๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๑

กรณี	โทษปรับ	หมายเหตุ
๑.๑ ผู้พักไม่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราข้อบัญญัติ ๐.๕๐ ของค่าเข้าห้องพัก	ร้อยละ ๑ ต่อเดือน ของโทษปรับสูงสุด (ไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท)	ข้อบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๑
๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พักไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทุกครั้ง ที่มีการเรียกเก็บค่าเข้าห้องพัก	ร้อยละ ๑ ต่อเดือน ของโทษปรับสูงสุด (ไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท)	ข้อบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๘
๑.๓ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการไม่นำส่งค่าธรรมเนียมภายในวันที่สิบของทุกเดือน	ร้อยละ ๑ ต่อเดือน ของโทษปรับสูงสุด (ไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท)	ข้อบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๙
๑.๔ แจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือให้ด้อยความเป็นเท็จหรือนำพาيانหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อจะไม่เสียค่าธรรมเนียมหรือไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือไม่นำส่งค่าธรรมเนียม	ร้อยละ ๑ ต่อเดือน ของโทษปรับสูงสุด (ไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท)	ข้อบัญญัติฯ พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๑๔